

տան ընելը : Ավագաւինք այն պատերազմներուն վրայ որ կ'ընէին իրենք . բայց աս ալ մտածենք թէ արդեք հարկ՝ կամ թէ անմեղ կերպով սուտ յոյսերէ խաբուիլը (որոնց վրայ այսչափ հեռաւորութեան մէջ դժուարաւ կրնանք դատաստան կտրել) ըստ բաւականին չեն արդարացըներ զիրենք : () տարներէ օգնութիւն ուզեցին ու խասեցան . բայց միթէ նոյնպէս շարդարացըներ զիրենք հարկը կամ սուտ յոյսերէ խաբուիլ : () քէնքներ կը դնէին որ մենք հիմա չենք հաւնիր . բայց միթէ կը ընանք ըսել թէ այն ժամանակներուն ալ յարմար չէին այն օրէնքները , կամ թէ այն ժամանակի ժողովուրդներուն մարդկային իմաստութեան ուժովը անոնց աղէկ կարգեր դնել կ'ըլլա՞ :

Խելացի դատաստանն ու քննութիւնը լուսաւորեալ պիտի ըլլայ բայց անգութ պիտի ըլլայ առ նախնիս , ոչ պիտի զըրպարտէ , և ոչ արհամարհէ զանոնք՝ որ չեն կրնար գերեզմաններէն ելլել ու ըսել մեզի . — “ Ով թոռներ , մեր այսպէս կամ այնպէս ընելուն պատճառն աս էր , :

Հռչակաւոր է կատոնի ծերոյն ըսած խօսքը . “ Դժուարին բան է մեզմէ ետքը եկող մարդկանց հասկըցնելը թէ մեր բռնած ճամբան ինչնիվ կ'արդարանայ , :

ՓԵԼՏՔՈՅՑ

ԲԱՐՈՅԵՎԱՆ ԱՌԱԿ

Խաբուսիկ լեռ :

Ի՞նչու երկու եղբարք կային , որնցմէ մէկը թէպէտ հարուստ էր , բայց մէկալին և ոչ երեսը կը նայէր որ աղքատութեամբ կը տուայտէր . և հազիւ օրուան հայը կը գտնէր , ան ալ շատ անգամ ձեռք չէր կրնար ձգել , որով կինն ու տղաքը անօթի կը մնային : () ը մը կառքովն անտառէն անյնելու ատեն դիմացը մեծ ու ամայի լեռ մը

ելաւ որն որ ամենեին տեսած չէր , անոր համար զարմանալով մը կանկ առաւ ու բերանը բաց կը գիտէր : Ո՞ւ մըն ալ անդիկն տասուերկու հոգի փըրթան մեծղի ու դաժան երեսով . ասիկայ զանոնք աւազակ կարծելով կառքը մացաներու մէջ քաշեց ու ինքն ալ ծառի մը վրայ ելաւ նայելով թէ ինչ պիտի ընեն : Ի՞նոնք լերան զէմն եկան ու սկսան . — Շացիսփիկ լեռ բացուէ , բացիսփիկ լեռ բացուէ — , կանչել : Ո՞ւ մըն ալ լեռը մէջ տեղէն բացուեցաւ ու ան տասուերկուքը ներս մտան չմտան՝ լեռը գոցուեցաւ : Ո՞ւ բան քիչ մ'անցաւ լեռը նորէն բացուեցաւ ու տասուերկուքը ու տերնին ծանր տոպրակներ շալկած դուրս ելան ու դարձան — Շացիսփիկ լեռ , բացիսփիկ լեռ գոցուէ , — ըսելով . լեռն ալ մէկէն աղէկ մը գոցուեցաւ , այնպէս որ վրան և ոչ բարակ Ճեղքուածքի մը նշան մնաց : Ի՞նոնք հազիւ թէ հետացեր էին՝ մարդը ծառէն իջաւ ու հետաքրքրութեամբ մը լերան մօտեցաւ , տեսնէ թէ մէջն ինչ պահուածէ . ինքն ալ անոնց պէս սկսաւ — Շացիսփիկ լեռ , բացիսփիկ լեռ բացուէ , — կանչել : Ի՞ն ալ մէկէն բացուեցաւ : Ո՞ւ կայ ներս մտաւ չմտաւ տեսաւ որ ամբողջ լեռը մեծ քարայր մըն է մէջը լեցուն ուկի , արծաթ ու գոհարեղէն : Խեղչ մարդը ընելիքը չէր գիտեր , ուրախութենէն խելքը գլխէն թռուց . հիմայ որն առնու ու որը ձգէ . վերջապէս զըրպաններն ու ծոցերը բոլոր ակիխով լեցուց , գոհարեղէններուն չդպաւ ամենէին ու դուրս ելլելով հրամացեց որ լեռը գոցուի , ինքն ալ կառքն հեծնալով տուն դարձաւ : Ո՞ւ ընտանիքը պահելու ամենեին նեղութիւն չքաշեց , և սկսաւ ուրախութեամբ ու վայելութք ապրիլ , աղքատաց ողղորմութիւն տալով , կարօտելոց կըցածին չափ սիտոյքը լեցընելով : Խրբոր քովի ոսկին բոլոր լըմինցաւ , եղբօրմէն աման մը փոխ առաւ ու գնաց նորէն ոսկիխով լեցուց առանց գոհարեղէններուն դպչելու : Խրբոր երրորդ անգամ ալ լեռն երթալ ուզեց և գնաց եղբօրմէն ամանն ուզելու , անիկայ

շատ ատենէն 'ի վեր ասոր բաղդին ու Հարստութեանը վրայ կը նախանձի եղեր, բայց չէր կը ցածր իմանալ թէ ասոր այս Հարստութիւնը ուսկից է, և թէ այն ամսնով ինչ կ'ընէ . բանն աղեկ հասկընալու համար՝ անօթը տալու ատեն տակը ձիւթ քսեց, և իրաւցընէ երբոր եղբայրը անօթը ետ դարձուց, աակը ոսկի մը կպած զտաւ : Ի՞նօթն առած եղբօրը տունը վազեց ու հարցուց իրեն թէ ասովլ ինչ չափեցիր . ան ալ ըստ թէ ցորեն ու գարի չափեցի : Ի՞ն ատեն ոսկին զուրս հանեց ու սպառնացաւ որ եթէ շիտակը չցուցես՝ բանը տէրութեան ականջը կը հասցընեմ : Ինքն ալ ստիպուելով ամէն բան տեղն 'ի տեղը անոր պատմեց : Ի՞յս լսածին պէս հարուստը շուտով կառքն հեծաւ ու մէկէն լեռը վազեց ու հօն հասաւ չհասաւ սկսաւ բարձր ձայնով — Իսցիսիիկ լեռ, Իսցիսիիկ լեռ բացուէ, — կան չել . ան ալ բացուելով ներս մտաւ : Ո՞ւյմըն ալ ինչ կը նայիս, եղբայրը սուտ չէ ըստած . իրաւցնէ դիմացը գանձերը աւազի պէս փուռեր են . խեղճը շուարեցաւ մնաց, չէր զիտեր թէ որն առաջ առնու : Ո՞ւ երջապէս կը ցածրին չափ գոհարներով բեռնաւորեցաւ և ուզեց դուրս ելլել . բայց եկուր տես որ ուրախութենէն խելքը գլխին զնացած ըլլալով՝ լերան անունը բոլորովին մոռեր էր . — Իսպուսիկ լեռ, Իսպուսիկ լեռ բացուէ, — կը կանչեր, և որովհետեւ անունը այս չէր՝ լեռը ամենսեին չշարժեցաւ : Ը փոթած, որչափ անունը միտք բերել կը նայէր, այնչափ գաղափարները կը իսպուսինդորէին, բեռնաւորած հարստութիւնը ամենսեին իրեն օգուտ մը չըրին : Երեկոյեան դէմ լեռը բացուեցաւ ու աւազակները ներս մտան . — Ո՞ւ երջապէս զքեզ բռնեցինք, սկսան կանչել . ինչ . կարծէս թէ մենք չիմացանք որ առաջ ալ մտեր ելեր ես . թէ որ ան ատեն չկը ցածր զքեզ բռնել՝ հիմայ ձեռուընիս ես : Ի՞ն ալ դողդըղալով կանչեց . — Ես չէի, ես չէի, եղբայրս էր : — Ո՞վ մտիկ կ'ընէ . մէկէն զարկին սպաննեցին զինքը :

ԲԱՆԱՍՏՐԱԿԱՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ո՞ւծծովանդի ծիրանաւորը :

ՅՈՎԱԿԻՓ Ո՞ւծծովանդի ծնաւ 'ի Պոլոնիա 1774ն, աղնուական տնէ : Ո՞ւծի կը թութիւնը առաւ նոյն քաղքին մէջ և Ո՞ւստիիկի զիտուն քարտզիչը զիտութեան ձամբուն մէջ զինքը առաջ տարաւ . ետքը ուրիշ բարեկիրթ դպրոց ներ գնաց : Իր ըմբռնելու երագութիւնը, յիշողութեան յաջողականութիւնն ու սրութիւնը, ու անխոնջ ջանքը շատ կը զարմացընէին թէ իր վարժապետները և թէ իր ընկերները . այսպէս աս դպրոցներուս մէջ միշտ մրցանակներով պսակուեցաւ, և զուրս որ ելաւ նէ՝ արտաքոյ կարգի տաղանդի տէր սեպուեցաւ : Եր իրաւցնէ 15 տարուան եղած ատենը փիլսոփայութիւնը սովորած էր և քանի մը օտար լեզուներ ալ մէկտեղ, որոնց մէջ 1 ատիներէնն ու Յունարէնը հիմնաբար զիտեր :

Կ ատ բարեպաշտ ըլլալուն եկեղեցական վիճակ ընտրեց, ու աստուածաբանական զիտութիւնները սորվելին ետև՝ 1797ն քահանայ ձեռնադրեցաւ : Ի՞նկէց ետքը աստուածային պաշտամունք, տղոց կը թութիւնը և անոնց առջի խոստովանութիւնն ու սրբութեապարաստութիւնը իրեն սիրելի զուարձութիւններն եղան, և այնպիսի եռան գեամբ կը կատարէր՝ որ մարդ կը զարմանայ թէ ինչպէս ատեն կ'եւենար ուսման ալ սպարապելու՝ որ երբէք ձեռքէ չէր ձգեր : Այս միայն սրբազն զիտութիւնները, այլ նաև փիլսոփայութիւն, պատմութիւն, աշխարհագրութիւն, բռուսաբանութիւն, բանաստեղծութիւն, և ուրիշ ամէն տեսակ հմտութիւնները իր զարմանալի յիշողութեանը մէջը բովանդակուած էին, և պէտք եղած ատենը ասոնց վրայօք շատ ընդարձակ ծանօթութիւններ կու տար : Ի՞որը